

L'AVALUACIÓ DE L'EX-CAP DE COLLA

La trajectòria de la colla al llarg dels dos anys d'existència oficial no deixa cap dubte respecte la seva evolució positiva. El punt culminant va ser la coronació del quatre de set a la Diada. No obstant, aquest va ser ampliament contrastat pels polèmics intents de Terrassa, i a més a més, per la impossibilitat de tornar-los a fer en altres actuacions, cosa més greu que aquesta última. Altibaixos que han mermat l'opinió de la gent i que reafirmen els corrents derrotistes que hi ha des de la seva aparició. Diuen que les comparacions són odioses, però penso que són, al mateix temps, inevitables. Els resultats de Cornellà i la ràpida evolució de Montcada han influït en la visió de la nostra pròpia colla encara que ens costi de reconèixer. A més cal anotar el canvi hagut a la tècnica amb el conseqüent període de transició i l'acomodació a la nova dinàmica.

Tot això ens ha fet perdre el punt bàsic de cap on volem anar i amb qui comptem. Penso que la temporada 93 ha de dirigir-se cap als castells de set. L'ampliació de la pinya i del grup de petits són essencials per a portar aquesta idea endavant. Hi ha qüestions pendents, com la torre de sis que no s'acaba de descarregar i castells encara no vistos a plaça com els tres de sis aixecat per sota.

Però hi ha dues coses molt importants que a la gent, pel fet de veure-les normals, no se li donen importància: 1) Per primera vegada en dos anys es veuen als Xics de Granollers assaigs com déu mana. La gent comença a respectar i a entendre el fet de «pertànyer a una colla». És una condició essencial sense la qual són impensables els castells de set. I tots sabem el que costa guardar l'ordre a l'assaig. I 2) El número de gent a l'assaig segueix el seu ritme de creixement lent i constant. Hem augmentat mínimament l'edat mitja de la colla, i hi ha d'entrar més gent entre 30 i 40 anys.

Sense aquestes dues característiques bàsiques no es possible mantenir una colla castellera per molt temps. I són característiques que es posen en un segon pla quan es

parlen dels castells descarregats a plaça. Les dues coses s'han importants i la seva evolució ha d'anar paral·lela: qualitat als assaigs i alçada dels castells.

Cal treballar fort i ferm, tots els Xics, els que vénen a l'assaig, com els de la tècnica o els de la junta o qualsevol que s'hi vulgui afegir a tasques de coordinació. Tant els que fan de crossa, com els dosos, els grans o els petits. Els que es preocupen de què es faci el que s'ha de fer. Tant els que pugen com els que no. És l'empenta i la voluntat de la gent el que realment fa que es pugi, es coroni i es descarregui un castell. Encara que siguin moltes les dificultats, la colla ha de tirar endavant.

Joan Contreras
Ex-cap de colla

ENTRE TOTS HO FAREM TOT

Sovint em ve a la memòria el primer castell de sis que vaig fer, un 4 de 6 que vam descarregar a Castelldefels. Me'n recordo amb la immensa alegria que sentia per dins i com n'estava d'orgullós, d'aquella fita personal. Un temps després, però, vaig pensar més fredament el que havia fet. Vaig veure que havia fet el 4 de 6 damunt d'un baix, que tenia una agulla i que treballava de valent, unes primeres mans que m'aguantaven, per no parlar de tots els xics que s'afegien per evitar la deformació i donar consistència a l'estructura. També em tornà a la memòria tota la gent que als assaigs havia fet pinya mentre jo provava aquest castell. Després de pensar tot això em vaig adonar que la feina realment important no l'havia fet jo, sinó tota la colla. El mèrit d'aquell 4 de 6 era més seu que no pas meu i pertant volia que compartissim la fita assolida amb mi.

CENTRE DE FORMACIÓ DE PERRUQUERIA I ESTÈTICA

parc estudi

HOMOLOGAT PER LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Av. del Parc 1, baixos i entresòl 1a i 2a - Tel. 870 81 10 - 08400 GRANOLLERS

Banc Sabadell

Teixits i Retalls

NURIA

C/ Riera, 51
08420 CANOVELLES
Tel. 849 40 27

